

ZARZĄDZENIE

Dnia 18 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

W związku z wnioskiem obrońcy o zbadanie spełnienia przez **SSN Pawła Kołodziejskiego i SSN Anny Dziergawki** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu, który wpłynął do Sądu Najwyższego, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6 i n. uSN oraz art. 20 § 1 k.p.k., stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanych Z. S. i M. B. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę – adw. W. C. (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- został wniesiony z zachowaniem terminu tygodniowego w odniesieniu do SSN Anny Dziergawki i z przekroczeniem tego terminu w odniesieniu do SSN Pawła Kołodziejskiego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN)

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć skazanym i jego obrońcy oraz dołączyć do akt III KK 293/23;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN Pawła Kołodziejskiego i SSN Annę Dziergawkę;

4) z uwagi na uzasadnienie wniosku oraz treść jedyne podniesionego w kasacji zarzutu zarejestrować w kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych i nadać dalszy bieg;

5) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.)

UZASADNIENIE

Choć Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.), to sporządzenie pisemnych motywów było konieczne, a to w szczególności z uwagi na pkt 4 zarządzenia.

Wniosek obrońcy nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na sposób postępowania sędziego po powołaniu i tego, jak w realiach tej konkretnej sprawy – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby ono wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności, a przez to – na jej wynik. Dotyczy to zarówno wniosku w części odnoszącej się do SSN Pawła Kołodziejskiego, jak i SSN Anny Dziergawki.

Co ważniejszej jednak, w odniesieniu do SSN Pawła Kołodziejskiego, to fakt, że obrońca złożył wniosek z przekroczeniem 7-dniowego terminu. O tym, że Sędzia Paweł Kołodziejski został przydzielony do składu obrońca skazanych został zawiadomiony w dniu 13 września 2023 r. (k. 54-55), a więc termin do złożenia wniosku w odniesieniu do tego Sędziego minął obrońcy w dniu 20 września 2023 r. Nawet jeżeli przyjąć za początek biegu tego terminu daty doręczenia zawiadomienia reprezentowanym przez obrońcę skazanym (28.09.2023 r. w odniesieniu do skazanego Z. S. – 3.10.2023 r. w odniesieniu do skazanego M. B.), to i tak jest to wniosek spóźniony. Zawiadomienie obrońcy o składzie 3-osobowym nie otwierało jemu ponownie drogi do złożenia wniosku do wszystkich sędziów, a jedynie w stosunku do tych, którzy w tym składzie stanowili *novum* w porównaniu ze składem poprzednim.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis

ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych pod staw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Z uwagi na treść zarzutu kasacji i uzasadnienie wniosku, którego dotyczy niniejsze zarządzenie, wniosek ten należało potraktować jako wniosek złożony na podstawie art. 41 k.p.k. i jako takiemu nadać mu dalszy bieg.

[J.J.]

[a.ł]